

בעזרת השם יתברך

פרק י"ד

• וארא •

בפרק הזה יבואר:

מעשה נורא איך שהמגיד מקאזניץ זצ"ל הוציא ותיקן רוח - סדר הכניסה לגיהנם - סדר הגלגול בבהמות וחיות טמאות ושקצים ורמשים - נשמה סובלת בגלגול יותר משני אלפים שנה - יש להנשמה שוטר מיוחד שעומד תמיד להפילו במים בכל רגע ורגע עד זמן הקצוב לו - מעשה נורא איך שרשע ואכזר גדול על עניים מתגלגל בעורב והאר"י זכרונו לברכה אינו רוצה לתקן אותו.

תוכן הענינים

של פרק י"ד

- א. יש להנשמה שוטר מיוחד שעומד תמיד להפילו במים בכל
 הגע ורגע עד זמן הקצוב לו..... ה
- ב. סדר הכניסה לגיהנם..... ה
- ג. האיך זורקים את הנשמה מקצה העולם לקצה העולם..... ה
- ד. סדר הגלגול בבהמות וחיות ממאות ושקצים ורמשים..... ו
- ה. נתגלגל להביא לעולם נפש שהרג..... י
- ו. נשמה סובלת בגלגול יותר משני אלפים שנה..... יב
- ז. כמה פעמים האדם מתגלגל..... יג
- ח. מעשה נורא איך שהמגיד מקאזניץ זצ"ל הוציא ותיקן רוח..... יד
- ט. הרוח צועק על המגיד מקאזניץ..... יד
- י. המגיד מקאזניץ גוזר על הרוח שיסתכל בפניו..... מז
- יא. המגיד מקאזניץ מתקן הנשמה שתוכל ליכנס תיכף
 לגיהנם..... מז
- יב. מעשה נורא איך שרשע ואכזר גדול על עניים מתגלגל
 בעורב והאר"י זכרונו לברכה אינו רוצה לתקן אותו..... מז

פרק י"ד

יש להנשמה שוטר מיוחד שעומד תמיד להפילו במים בכל רגע ורגע עד זמן הקצוב לו

ראה מה שכתב בספר שער הגלגולים^נ, וזה לשונו: ודע כי אין לך שום אחד מאלו המתגלגלים כנוזר, או שום נשמה שנענשת בבית דין של מעלה, שאין לפניו כרוז אחד שמכריז ענשו ועונו תמיד בכל הזמן ההוא שהוא מתגלגל שם או שנענש שם כנוזר, ואינו זו מאצלו. גם יש עמו שוטר אחד שמעניש אותו באותו עונש הראוי לו, או שמגלגלו באותו גלגול הראוי לו, כגון מי שנתגלגל במים, הנה השוטר ההוא עומד עליו תמיד להפילו במים בכל רגע עד זמן הקצוב לו, עד כאן לשונו.

סדר הכניסה לגיהנם

ואם הנפש עדיין לא זכתה ליכנס לגיהנם, אז באים רשעים מגיהנם ונפקין לקראת אותה הנשמה, וצועקים עליה בקולי קולות: **צא רשע איש הדמים, עדיין אין אתה זוכה ליכנס לגיהנם, וחוטפים** זו הנשמה שלשה מלאכי חבלה, וכל אחד גדול מאד ונורא בלי שיעור וחקר, ואחד הולך לימין, ואחד הולך לשמאל, ואחד לפניו, ומכריזין לפניו כל העבירות שעשה ועבר, ומכים אותו במקלות של ברזל, ומענין אותו בכל מיני עינויים קשים ומרים וקולעין אותו בכף הקלע.

האיך זורקים את הנשמה מקצה העולם לקצה העולם

ובשבת מבואר², שמלאך אחד עומד בקצה זה העולם, ומלאך אחד בקצה הזה, וזורקין אותו מקצה העולם

(א) הקדמה כ"ב.

ועד קצהו, על מספר חטאיו שעשה, ודיבורים אסורים שפגם ועשה, כי כל דיבור שמדבר האדם לא נאבד, כמובא בזוהר הקדוש³ והיסורים האלו המה קשים ומרים מאד מאד יותר מיסורי הגיהנם.

סדר הגלגול בבהמות וחיות טמאות ושקצים ורמשים

ואם חטאו גורם יותר, אז נגזר עליו שיכנס ויתגלגל לבהמה וחיה, וכמה זמן ישהה שם, וכשהוא בגלגול בהמה וחיה אז יודעת הנפש וזוכרת כל מה שעבר עליה מקודם, ולא כמו כשהיא מגולגלת בדמות אדם שנשכח ממנה הכל. וזה צער יותר גדול מצער גיהנם כמובא בספרי קודש, כי הנפש מרגשת סרחון של נפש הזוהמה של נפש הבהמית, ומוכרחת להלך כפוף כמו הבהמה שהולכת כפופה, וכל מה שעושים לזה הבהמה מרגשת זו הנפש⁷, ובשעת שחיטת הבהמה ומיתתה סובלת אותה הנפש כל זה הצער. וזה הענין שרואין לפעמים בהמה שנמסרת לאדון אכזר ורשע, ומכה אותה ונושאת משאות כבדים.

והרבה פעמים מתגלגל בחיות טמאות ושקצים ורמשים חס ושלום⁸, ויש שדוחין אותו מגלגול לגלגול, הכל לפי ערך חטאיו ופגמיו שפגם מול בוראו, וגרם להשחית ולפגום בשמות הקודש¹, ולגרום צער לכל פמליא של מעלה, ולהחשיך אורות עליונים, ולפגום ולהחשיך נשמתו רחמנא ליצלן.

(ב) דף קנ"ב עמוד ב'

(ג) פרשת בשלח דף נ"ט עמוד א'. פרשת משפטים דף ק' עמוד ב'. פרשת אמור דף ק"ה עמוד א'.

(ד) ראה ספר חסידים סימן תתשס"ג.

(ה) עיין בספר חסד לאברהם מעין חמישי נהר כ"ד,

(ו) גודל העונש של המזכיר שם שמים בלי כוונה מבואר בספר יסוד ושורש העבודה (שער ב: האשמורת, פרק ב), וזה לשונו:

החכם מכל אדם במדע, מהימן ודרדע, בלשון של זהורית הודע (קהלת ה, א): "אל תבהל על פיך, ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלוקים וגו'". בכך אהובי נפשי, אחי ורעי, שימו זאת על לבבכם, לפני מי ולמי תוציא דבריך. ונקוט האי כללא בידך": באיזה ברכה שיהיה, כשיאמר "ברוך אתה", יצייר במחשבתו כאילו ממש אומר ברכה זו כנגד הבורא יתברך ויתעלה לנוכח, כי לשון "ברוך אתה" מורה על זה, וזה חיוב גדול על כל אדם בכל התפלות ובכל השבחים והודאות, רחמנא ליצלן, רק לנוכח הבורא יתברך, כי מלוא כל הארץ כבודו. ומי שאינו מכוון ומצייר במחשבתו כמשמעות הברכה, שאומר נגדו יתברך ממש לנוכח - ברור לכל בר שכל שברכה כזו, כאילו לא בירך כלל, ועונשו גדול, שבטל ברכה שתיקנו אנשי כנסת הגדולה, וגורם העדר הנחת מהבורא יתברך, כי אף ברכות המצוות וברכות הודאות הם תיקונים גדולים בעולמות העליונים הקדושים. ובברכת הנהנין עוד מוסיף סרה, שאכל ושתה בלא ברכה, כי ברכה כזו, כלא נחשב, ונקרא מועל בקדשים וגם נקרא גולן, כמבואר בגמרא ברכות (דף לה): אמר רב יהודה אמר שמואל: כל הנהנה מעולם הזה בלא ברכה - מעל כאילו נהנה מקדשי הקדשים, שנאמר וכו'. אמר רבי חנינא בר פפא: כל הנהנה מעולם הזה בלא ברכה, כאילו גזל להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל, שנאמר וכו'. וכשעושה ברכה כתיקונה, קונה אותו המאכל או המשקה מהבורא יתברך בהודאה זו. ולא זאת, אלא אף זאת, שיש לו עונש, שהוציא שם שמים לבטלה, רחמנא ליצלן, כי בברכה זו שבירך בלא כוונת הלב, אמר שם הקדוש והנורא בפיו, ולבו בל עמו.

מעשה נורא באחד שקיים כל התורה כולה ולא מצאו אלא עון אחד שלא נזהר מלהוציא שם שמים לבטלה
וכדי להלהיב לב אנשים לגודל הזהירות בזה, אעתיק מעשה רב מה שמצאתי בספר, וזה לשונו:

המחבר "זרע יצחק" זכרונו לברכה אנגיד, ושמע בבית דין של מעלה קול רעש גדול: פנו מקום לצדיק אחד שנפטר! וקבלוהו בכבוד גדול, ונתנו לו ספר תורה בזרועו ושאלוהו: קיימת מה

שכתוב בזה? ואמר: הן! קיימת מצווה ראשונה, שהיא מצות פריה ורבייה, לא להנאתך אלא לשם שמים? ואמר: הן! ואמרו: מי מעיד בך? ובאו המלאכים שנבראו מהמצוות אשר עשה עד אין מספר, והעידו בו: זה אומר, נבראתי ממצווה זו, וזה - מזו, וכן כולם. אחר כך הביאו לפניו ארבעה טורי שלחן ערוך ושאלוהו: קיימת תורה שבעל פה? ואמר: הן! ומי מעיד? ובאו המלאכים כנזכר לעיל והעידו בו. שוב שאלוהו: נזהרת מלהוציא שם שמים לבטלה? וידום. חזרו ושאלו - אשתיק ולא אמר להו ולא מידי; והכריזו אחר עדות, ובאו גדודי מלאכי חבלה לבושים ומתעטפים שחורים, והעידו בו. זה אומר: נבראתי ביום פלוני, כשהוציא אזכרות כך וכך בתפלה בלא כוונה, וזה אומר כך; ויקרעו שמלותם כל הבית דין של מעלה, וגם אני קרעתי, ואמרו: טיפה סרוחה, איך לא יראת וכו', ונגמר דינו או לירד לגיהנום או יחזור ויבוא בגלגול, ובחר בגיהנום מגלגול, (עד כאן לשונו בקיצור).

ובפרדס זה לשונו: אל תדמי בנפשך, כמו שאתה מצייר אותיות השמות, כן הצורות האותיות למעלה, חלילה לומר כן! שאתה גשמי, ואין לשער ולצייר מחשבות גשמיים בעולם הרוחניים, (עד כאן לשונו בקיצור).

ובסידור האר"י זכרנו לברכה כתב: בהזכרת השם יודעו כל איבריו, ויזהר שלא יזכור שם שמים לבטלה אפילו בכל לשון, וכל שכן בלשון הקודש, וכל שכן במבואות שאינם נקיים, (עד כאן לשונו).

ובספר "שערי אורה" זה לשונו: דע, כי שם הוי"ה יתברך הוא שורש ועיקר לכל שמותיו יתברך, וכל השמות והספירות הנקודות תלוין בו, וכל היצור עומד וקיים בו. וכמה אתה צריך להתבונן ולהיזהר, שבעת שאתה מזכירו, דע שאתה נושא על פיך כל השמות והמרכבות, העולמות ומלואם. ונאמר (שמות כ, ז): "לא תשא את שם ה' אלוקיך לשווא". כי האיך בריה קלה ושפלה תהיה נושאת על לשונה שם הגדול יתברך לעד, שכל צבאות מעלה ומטה נשואין בו, והוא מרעיש העולמות למעלה למעלה, ומתקוממים כל צבאות מלאכי מעלה ושואלין אלו לאלו: למה העולם נרעש? ואומרים, שפלוני הרשע מזכיר את השם, ולפיכך נתרעשו שמים וארץ. ואומרים: הלוא זה הרשע עבר וכו', וכמו

אילן, שמנענע השורש, יתרעשו כל הענפים והעלים; כך כשמוכיר את השם, ברוך הוא וברוך שמו, יתרעשו כל צבא מעלה ומטה, (עד כאן לשונו).

ראו אחי ורעי, אהובי נפשי, מהרעש הגדול בכל צבא מעלה ומטה בשביל האדם המוציא שם שמים בלא כוונה, רחמנא ליצלן. ואיך לא יתן האדם אל לבו בבואו אל הקודש להזכיר את השם הנכבד הגדול והנורא הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו או שאר שמות הקדושים של יוצרנו ובוראנו, יתברך ויתעלה זכרו לעד, בכל התפלה מראש ועד סוף ובכל ברכות המצוות וההודאות והנהנין, להוציא מפיו השם הנכבד והנורא בכוונה עצומה על כל פנים. וכשמתפלל בלא לב ולב - כמה שמות הקדושים הוציא מפיו בלא כוונה בלא ידיעתו כלל, כי חושב באותה שעה בענין אחר, בעניני עולם הזה, רחמנא ליצלן. ואף שחשב בדברי תורה, על כל פנים, נקרא הוציא שם שמים לבטלה, שלא הוציא מפיו שמות הקדושים של בוראנו יתברך ויתעלה באימה וברתת, מה גם בלא ידיעת מחשבתו כלל - אוי לאותה בושה ואוי לאותה כלימה - ואיך ישא פניו אחר פטירתו אם ישאלוהו כנוצר לעיל. ואזהרה זו תועלת גדולה לאדם להיזהר מאוד להתפלל כל תפלתו בכוונה עצומה, כדי להיזהר שלא להוציא איזה שם קדוש של הבורא יתברך ויתעלה באמצע תפלתו בלא כוונה, חס ושלום.

גם יזהר האדם מאוד כשיאמר באיזה ברכה: "אלקינו מלך העולם", שלא יחטוף שלוש תיבות אלו, רק שיחשוב פירוש הלעז של תיבות אלו, ולשמוח בשמחה עצומה בתיבת "אלוקינו" על אלקותו יתברך ויתעלה עלינו עם קדוש, ובתיבות "מלך העולם" - על גודל מלכותו, כי בודאי מה שאמרו בגמרא הקדושה (ברכות מ:): כל ברכה שאין בה שם ומלכות, אינה ברכה - אין כוונתם שיאמר שם ומלכות בפיו, ולבו בל עמו להבין פירוש הלעז על כל פנים, כי מה בזה שאומר האדם "ה' אלוקינו, אם לא חשב בלבו ממש לנוכח, שאתה ה' אלוקינו, איך יחשב זה לשם ברוך הוא וברוך שמו, שחייבנו רבותינו זכרונם לברכה להזכיר בברכה?! גם תיבות "מלך העולם", אם יאמר "מלך העולם" רק בשפתיו וחוטף מיד לומר תיבות אחרות של הברכה, ולא כיוון בלבו לנוכח פירוש הלעז על כל פנים - שאתה הוא מלך על כל העולם - איך יחשב

נתגלגל להביא לעולם נפש שהרג

וכן העיד רבינו הקדוש בעל הרמ"ק זכרונו לברכה בספרו שיעור קומה^א, וזה לשונו הקדוש, וכן יתגלגל לפעמים להביא לעולם נפש שהרג, וכמו שהוציאו מן העולם כך הוא מביאו לעולם, או להביא אביו לעולם, כמו שהביאו יביאהו, וכיוצא בזה לשלם חבירו ממון שגזלו ויתן לו נכסיו, או ליתן כל נכסיו לבן בין הבנים, או ייטב לאדם זר בחשק נפשו בטובה ההיא, ואינו יודע בזה רק יודע כל הנסתרות שהוא מגלגל את הענין^ה, או משיא את ביתו לו או מקנה לו נכסיו, וכיוצא בזה במשפטי ה' והנהגתו הסתומה והדלת ננעלת מבני אדם.

ומובא בספרים סיפורים נוראים איך שנואף אחד מת, ונתלבש בכלב והמית את הנואפת, ובן הנואפת הרג את הכלב, ואחר כך מת בן הנואפת במשפטיו^ו של הקדוש ברוך הוא להמית את הממזרים בסתר, ובני אדם תמהו על

זה למלכות בברכה זו בשלוש תיבות אלו על אלקותו יתברך ועל גדול מלכותו כנזכר לעיל. זכור ואל תשכח, אחי ורעי, אנוש כערכי, שלא אצטרך אזהרה אחר אזהרה בכל שארי ברכות על זה, ודי בהערה זו.

(ז) דף פ"ד עמוד א' סימן פ"ד אות גלגול.

(ח) ועיין באריכות בספר פרדס בשער הנשמה. ותאנא (זוהר תרומה ק"נ עמוד ב') כי בגיהנם יש מדורות ששם יורדים מחטיאי הרבים הנקרא צואה רותחת ואינם יוצאים משם לעולם, וכן המשחיתים זרעם נדונים שם לדורי דורות, ובשבתות וראשי חודשים וימים טובים אינם נדונים, אבל אינם יוצאים משם כשאר רשעים דיש להם מנוחה, וישראל שלא שמר שבת בעולם הזה אין לו מנוחה לעולם (שפתי רננות פרק לט).

(ט) ועיין זוהר שמות ג' ב', אור החיים על התורה פרשת אחרי פסוק כ', ועיין עוד תיקוני זוהר (תיקון כ"ב תיקון ס"ו ועיין זוהר בראשית דף רי"ד), ועיין זוהר פרשת בראשית י"ט על הפסוק "וישקף על פני סדום ועמורה", סופי תיבות "מיל"ה" וכו'. וגורם

המעשה ולא נתגלה המציאות כולו אלא לשרידים, ובלי ספק היה מעשה תמהוון לבב לאותם שראו אותו כי נורא הוא.

אמנם זמן הרחבת הגלגול מהעתק להעתק, הכל הוא בגזירת ה', יש שהוא מתגלגל בשעתו אחר קבורתו, ויש מתגלגל אחר כמה שנים, עד כאן לשונו.

וכן העיד בזה הקדוש האר"י זכרונו לברכה על אחד מגדולי עולם בזמן הגאונים שיצא לתרבות רעה על ידי מעשה הידוע, ופעם אחת ראה רבינו האר"י זכרונו לברכה כלב שחור, ואמר לתלמידיו ראו בניי, הכלב הזה הוא אותו פלוני. וזה היה כמה מאות שנים אחר פטירתו.

והיה מעשה לפני רבינו האר"י זכרונו לברכה פעם אחת בעת ישבו יחד בשדה עם תלמידיו, ובא ועמד לפניו עורב אחד, ושאל רבינו האר"י זכרונו לברכה לתלמידיו, הכרתם פלוני המוכסן מצפת, ומה היה מעשיהו, וסיפרו לו שהיה רשע מעולם, ואכזר גדול על עניים, וצעק רבינו זכרונו לברכה, לך רשע וברח לך, אין אני מתקנד, ותיכף פרח והלך זה העורב.

ומובא בספרים שבזמן רבינו הקדוש מראפשיץ זי"ע, בא פעם אחת שער עזים אחד ונתקרב לשולחנו הטהור, ונתן שני רגליו על השולחן, ואמר רבינו

פירוד בין ישראל לאביהם שבשמים כמבואר בזוהר שמות (קפ"ט). עי"ש. וכמו שכתב האריז"ל שכל צרות שבעולם הכל בשביל חטא זה ובנים משחיתים הן הן המזיקים אותו וגורמין לו כל ההזיקות, וזה שאמר "מהרסיך ומחרביך ממך יצאו" וכן כתב בעל חסד לאברהם בחלק עין גדי נהר כ"ו.

(י) ועיין בספר שכר ועונש פרשת ויגש בדף י"ח איך שרב אחד נתגלגל בכלב והיה מונח תחת שלחנו של הרב הקדוש רבי הלל מקאלאמייע זצ"ל, וצדיק אחד מעשרת השבטים שבא מאזיען ממדינת טיבעט (שהוא בין יאפאן וכינע) גילה מי הוא הכלב ואיך לתקנו.

הקדוש הנזכר לעיל, ברוך השם כבר זכה אותו צדיק ליכנס בשעיר בבהמה טהורה.

נשמה סובלת בגלגול יותר משני אלפים שנה

ופעם באה נפש אחת לרבינו הקדוש המגיד מקאזשניץ זצ"ל שהיה בדיבוק לא עלינו, והביאו אותו להמגיד לתקנו, ושאל אותו המגיד זצ"ל מי היה בגלגול הקודם ובאיזה זמן היה, והשיב כי זה יותר משני אלפים שנה שהוא בצער אחר צער וביסורים אחר יסורים, והוא היה הראשון שזרק האבן על זכריה הנביא, ומאז אין לו מנוחה והולך מדחי אל דחי, וברחמי ה' על מעשיו נתקן על ידי הקדוש הנזכר לעיל.

וכמו שמובא מרבינו האר"י זכרונו לברכה בספר שער הגלגולים¹ כי יש נשמות שנדונים ביסורים אלף שנה ועוד יותר. וכמו שכתב בשבט מוסר פרק י' וזה לשונו:

כת שש עשרי מתחזקים לחטוא באומרם משפט רשעים בגיהנם י"ב חדש², וכיון שכן, הנני מתעדן בחטאים כל ימי בחלופי עונש י"ב חדש.

הסתירה לזה, שקודם שיכנס בגיהנם מגלגלין נפשו באויר שנים הרבה כדי רשעתו בעונשים כפולים מגיהנם, ומכניסים נפשו בבהמות וחיות טהורות וטמאות ובשקצים ורמשים, ובכל מקומות המטונפים, וכאלה מהעונשים, ובסוף נכנס בגיהנם, (עד כאן לשונו).

והרבה פעמים מגולגל בכלב, וכמו שמובא בספר הגלגולים³, וזה לשונו: גם ראה לר' יוסף די ליריינה מגולגל

(א) הקדמה כ"ב.

(ב) ראש השנה דף י"ז עמוד א'.

(ג) דפוס פרעמישלא שנת תרל"ה פרק ס"ו.

בכלב אחד שחור, על שנשתמש בקבלה מעשיות והקטיר לעבודה זרה, כנודע במעשה ההוא.

ויש שניתן בבהמה טהורה, ואם זכתה נשחטת בסכין כשר, ונאכל על ידי צדיק ועובד ה' ^ט. ויש שמתגלגלים בדגים, שהוא גלגולי צדיקים הנשאר להם ענינים לצורך תיקון נפשם ^{טו}.

כמה פעמים האדם מתגלגל

בספר דברי שאול ^{טז} כתב בשם המגיד מישרים, דג' פעמים האדם מתגלגל ולא יותר, ואסמכ'י אקרא דעל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו. ועיין מהרש"א ^{יז} דאסמכיה אקרא הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש, עיין שם. והטעם בזה, דהנה בעל עקידה ^{יח} מדמה חטאי אדם לכלי מתכות וכלי חרס, שיש אשר לא יתרחץ כמו כלי חרס, והנה גם כלי חרס קיימא לן דבשלש פעמים יצא הגיעול ממנו בדרבנן ^{יט} ואם כן בשלש פעמים יוכל להתנקות, ולכך הגלגול אינו רק עד שלש פעמים.

(ד) בדפוס ראשון (דף מ"ג ע"א) כתב, וזה לשונו: הר"ר יוסף מן דולפינא נתגלגל בכלב שחור ב"מ בזמן מורי זצלה"ה, עד כאן לשונו. עיין חסד לאברהם מעין חמישי נהר י"ז.

(טו) עיין באריכות בספר חסד לאברהם מעין חמישי נהר י"ז.
(טז) על שיר השירים.

(יז) בחידושי אגדות שבת דף קנ"ב.

(יח) בפרשת צו.

(יט) ועיין עיטור ביו"ד סימן קכ"א, ובחק יעקב ריש סימן תנ"א בשם הרוקח.

מעשה נורא איך שהמגייד מקאזניץ זצ"ל הוציא ותיקן רוח

מעשה נורא מובא בספר סיפורים נוראים², וזה לשונו: עוד שמעתי מהרב ר' דוד³, שפעם אחת היה בקאזשניץ וראה דבר פלא, שבכל בוקר אחר התפלה לומד הרב הקדוש הגאון ר' ישראל משנה במשניות ובחור אחד אומר קדיש אחר הלימוד, והיי זה לפלא בעיני. וגם שמעתי אומרים להבחור, למה אתה משהק כי הרוח יכנס בך עוד הפעם.

ושאלתי אותם מהו הענין הזה, וסיפרו לי, כי הבחור הזה היי חולה גדול שנכנס בו רוח, והיי להבחור מהרוח יסורים קשים ומרים, וריחמו עליו אנשי העיר והוליכו אותו להרב הקדוש מקאזשניץ, וכאשר בא הבחור סמוך לפתח הרב צווח הבחור בקול מר ואמר: אני איני רוצה בשום אופן לראות פני הרב המגייד, כי אם אראה את פניו חיי אינם כלל, ונתחזק הרוח מאד, עד שכמה וכמה אנשים הוליכו אותו בקושי גדול לבית הרב המגייד.

הרוח צועק על המגייד מקאזשניץ

וכשבא במחיצת קדשו פנה הבחור עורף ולא רצה בשום אופן להסתכל בפני קדושת הרב, ואמר הרב, אני גוזר עליך שתחזיר אלי את פניך, וצווח הרוח בקול מר ואמר: אתה הוא הרב מקאזשניץ מה אתה רוצה ממני אין אני שומע כלל לגזירתך, ידוע תדע, כאשר אני הייתי בן י"ג שנה הייתי מופלא בתורה יותר מפליאתך כעת. ואמר לו הרב, תחזיר את

(ב) ובתפארת שלמה (שער התפלה דף י"ג עמוד ג') מביא המעשה הזאת באופן אחר קצת. ועיין סיפור כעין זה בספר נוצר חסד (אבות פרק ד') בפירוש המשנה אל תעשם עטרה להתגדל בהם.

(א) והוא היה מגדולי החסידים של הרב הקדוש רבי אשר מסטאליץ, ומקודם היה מהנוסעים להרב המגייד מקאזשניץ)

פניך ואם לא אכה אותך במטה אשר בידי, וצווח הרוח בקולי קולות, רוצח, מה אתה רוצה להרגני, לא אחזור פני בשום אופן. והניח הרב את המטה על הבחור ונפל הבחור לארץ וצווח בקול יללה ואמר: הרב המגיד הרג אותי. ואמר עוד: תחזיר פניך אלי ואם לא אני אכה אותך שנית, ועמד הבחור והחזיר פניו להרב, רק נתן עיניו למטה ולא רצה בשום אופן לראות פני הרב.

המגיד מקאזשניץ גוזר על הרוח שיסתכל בפניו

אמר הרב: אני גוזר עליך שתגבי עיניך ותסתכל בפני, אמר הבחור, זהו דבר שאי אפשר ואף אם תהרוג אותי לא אוכל ראות פניך. אמר: אני אכה אותך עוד, ופחד הרוח והגבי בבת עיניו והסתכל בעל כרחו בפני קדושתו, ושאל אותו: מי אתה, אמר לו הבחור: למה זה תשאל לשמי כי איני מדורות הללו. אמר לו: מאיזה דור אתה, ושתק הרוח. ואמר לו הרב: אני אכה אותך עוד הפעם, והתחיל הרוח לבכות, אמר: הלהרגני אתה אומר, והניח הקדוש המטה על הבחור וצעק הבחור בקולות משונות עד שנתפחדו כל העומדים, ואמר: אגיד מי אני, אני הוא הראשון שזרק האבן על זכרי הנביא בבית המקדש, וגם אותי הרג נבוזראדן ראשון, ומעת חורבן הבית אין לי מנוחה אף רגע מהמשחיתים ולא זכיתי אף לגיהנם.

המגיד מקאזשניץ מתקן הנשמה שתוכל ליכנס תיכף

לגיהנם

ושאל אותו הרב הקדוש, מי נתן לך רשות ליכנס בגוף של הבחור, והתחיל לבכות ולהתחנן מכבוד קדושתו שלא יגרש אותו מהבחור, ואמר כי בגוף הבחור יש לי קצת מנוחה מהמשחיתים. אמר לו הרב הקדוש, זהו דבר שאי אפשר, אני גוזר עליך שתלך מגוף הבחור ולא תזיק לו בשום אבר, והתחיל

הרוח לבכות ולקונן עד שבכו כל העומדים שם. אמר לו הרב הקדוש אני אזכה את נשמתך שתבוא לגיהנם, אני אלמוד בכל יום אחר התפלה משנה במשניות עבור נשמתך והבחור יאמר קדיש, ונתרצה הרוח לילך מהבחור בלי שום נזק, עד כאן לשונו.

מעשה נורא איך שרשע ואכזר גדול על עניים מתגלגל בעורב והאר"י זכרונו לברכה אינו רוצה לתקן אותו.

מובא בספר שבחי האר"י²² זלה"ה, וזה לשונו: העיד לי כמוה"ר משה גלאנטי אב בית דין דצפת, שמתחלת ביאתו של האר"י זלה"ה לארץ הקדושה הלך לעין זיתים ונשתטח על קבר רבי יהודא ברבי אלעאי, כיון שהגיע אצל אילני זיתים ותאנים העומדים לשם סמוך לקברו, ראה על האחד מהאילנות עורב אחד עומד וקורא קר"ק קר"ק פעמים אין מספר, ואמר האדון הרב למה"ר משה גלאנטי שהלך עמו, הכרתם אדם שה"י שמו שבתי גובה מסים בצפת, אמר לו הכרתיו והי"י אדם רע אכזר גדול, אמר לו האר"י זכרונו לברכה, נשמתו היא מגולגלת בזה העורב, ועתה אומר לי שהוא פלוני ובעבור אכזריותיו שנהג עם העניין בשעת גביית המסים שפשט הגלימא מעל כתפיהם והמושכבות מתחת גופיהם, לכן הענישו אותו בזה הצער שיתגלגל בעורב, ועתה הוא מבקש שאתפלל עליו. אזי אמר לו האר"י זכרונו לברכה, רשע לך לדרכך²³, איני מתפלל עליך, מיד פרח לו העורב, עד כאן לשונו.

(כב) מרבי שלמה שלימל.

(כג) ועיין בחובת הלבבות שער חשבון הנפש וברבינו יונה ז"ל, ובראשית חכמה שער היראה, ועיין עוד בספר אור ישראל מכתב ט'.

ובספר רבינו בחיי^{טז} כתב וזה לשונו, "יחי ראובן ואל ימות", הזכיר יחי על חיי העולם הבא. "ואל ימות", שלא ישוב משם עוד בגוף למות מיתה שניי. וזהו שתרגם אונקלוס עליו השלום: ומותא תניינא לא ימות.

וגילה לנו בזה כי נשמות מתגלגלות לשוב בגוף, אחר שקבלו שכרם ועונשם בגן עדן או בגיהנם. וזה ידוע ומקובל, כי כשם ששמיטות העולם חוזרות ומתגלגלות, כן הנשמה אחר שקיבלה שכרה בגן עדן או עונשה בגיהנם, הנה היא חוזרת אחר זמן בגוף לקבל הראוי לה במדה כנגד מדה. והגלגול הזה נקרא אצל רבותינו זכרונם לברכה תחיית המתים. ותמצא בירושלמי, "אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון"^{כה}, "זו מיתה שניי, וכן תרגום יהונתן: אם ישתבק חובא הדין לכון עד תמותון מותא תניינא.

(ד) פרשת ברכה.

(כה) ישעיה כ"ב.

